

အောင်မြင်စရာ

ဓမ္မာနုပညာသင်တန်း

ဆွေမင်းမန်မြို့

မြိုင်ရာဇာ

အောင်မြင်

ဓမ္မာနုပညာ

မှဆိုးနားနီးတံငါ
တံငါနားနီးမှဆိုး

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရှေ့တွင်
ပျစ်ထွင် အမြန်သားထိုင်ကာ တောင်တောင်
အိအိခင်းစား မိသည်ကား ကျွန်ုပ်တို့လိုတောသူ
တောင်သားတို့၏ ဘဝသည် အေးချမ်းလှပါပေ
၏။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှုဖြင့် ငြိမ်းအေးလှပါ
ပေ၏။ ဟူ၍ ပြစ်ချေတော့၏။

ကိုယ့် ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်
နေပြန်ပြီ

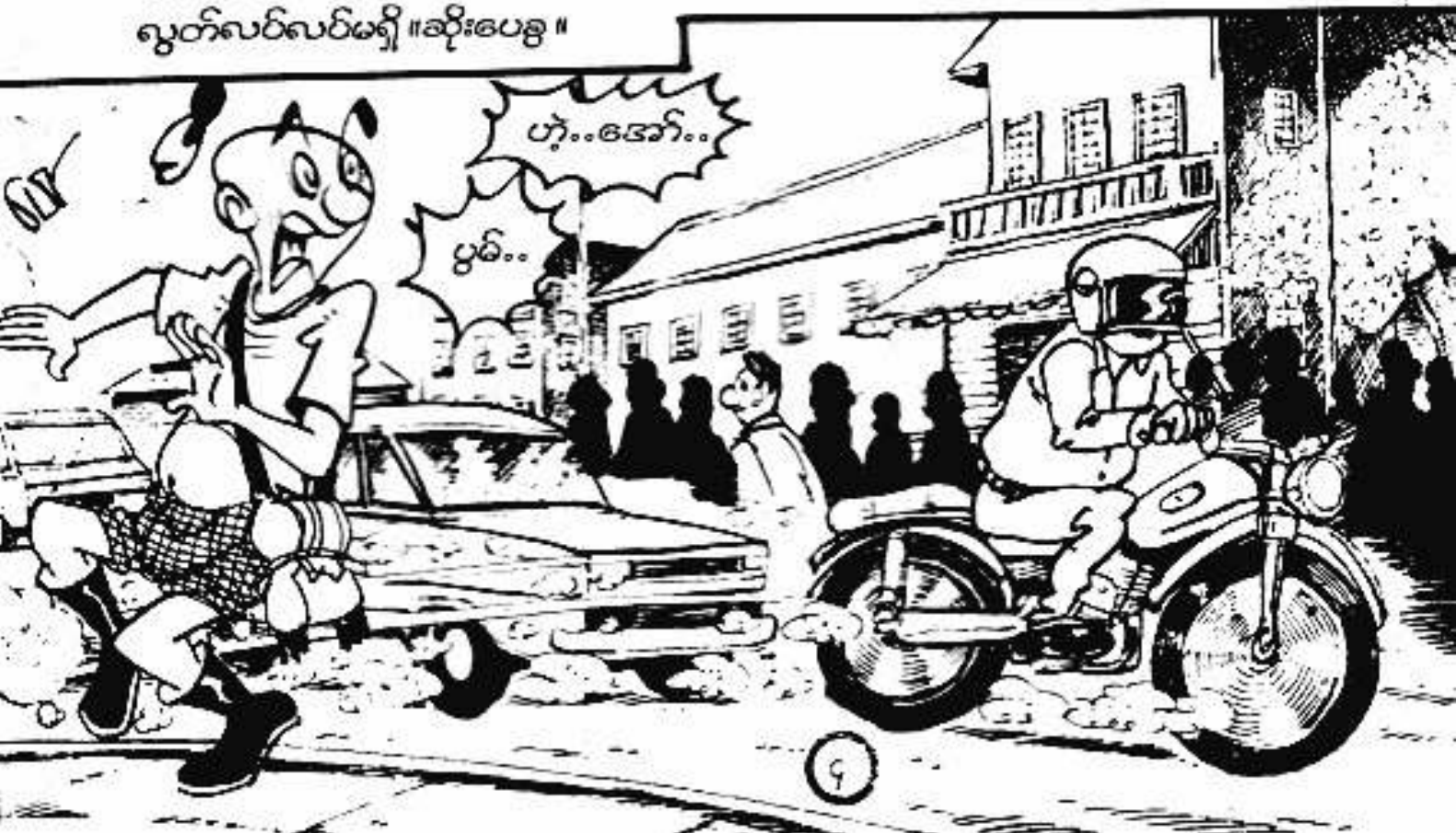
ကိုယ့်ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်သည်မဟုတ်။
မြို့ကြီးသားတို့၏ ဘဝကား သွားသုတ်
သုတ်စား သုတ်သုတ်၊ လောသုတ်သုတ်
ထိုင်သုတ်သုတ်...

လောဘကထမ်းပိုးတင်၊ မောဟ
ကကြိမ်တို့မောင်းသမျှကိုမမော
မပန်းရုန်းကန်နေကြရ၏။

ကျွန်ုပ်ကားမြို့ပြသို့အခါအားလျော်စွာရောက်မှူးပါချေ၏။
မပျော်မွေ့၊ လူကား၊ ဆိုင်ကယ်ယာဉ်မျိုးစုံတို့သည်လမ်းများပေါ်
တွင်ရှုပ်ရှက်ခတ်နေကြသည်မှာလမ်းလျှောက်ရသည်ပင်လွတ်
လွတ်လပ်လပ်မရှိ။ ဆိုးပေစွ။

အိမ်များတိုက်ကားများကလည်း
ပြတ်သိပ်ကျပ်ညပ်နေကြသည်မှာ
မြို့သားများတော့ မပြောတတ်။
ကျွန်ုပ်မှာ မြင်ရုံနှင့်ပင် မွန်း
ကျပ်နေတော့၏။

အချို့ကား ခိုအိမ်သာသာတိုက်
ခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးများတွင်
လေးအလင်းရောင်မလုံမလောက်
နှင့် ခုပြုတိုးဝှေ့နေကြရသည်မှာ
ဘယ်လိုဝံ့ကြွေးပေလိမ့်ဟု
ကျွန်ုပ်မကြာခဏ ခဉ်းစားမိ၏။

ဒီလိုနေနေကျမို့လို့လည်း
ဘတ်ခကားတိုးစီးနိုင်
တာပေါ့ဗျာ။ အိမ်မှာလည်းမွန်း
ကားပေါ်မှာလည်းမွန်း...ဟီး

ဟိုဘဝကအကောင်
ဗလောင်တွေ လှောင်မွေးခဲ့ကြ
တယ်ထင်ပါရဲ့

မြို့ကြီးသားတို့
ဘဝကားကောင်း
ကင်နှင့်မြေကြီး
မှ ကျယ်ကျယ်ပြန့်
ပြန့်မြင်ခွင့်နှင့် မရ။
မျက်စိတဆုံး
မိုးအဆုံးကြည့်ခွင့်
သော်မှမရ။ အမြင်
ကျဉ်းလှသော ဘဝ
များပေတည်း။
သနားဖွယ်ပ။

လွင်ပြင်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်ဗေဗေ

အဲ...ဟို...ဗေဗေလည်းမေ့နေ...ဟီး

ကျွန်ုပ်တို့လိုတောတွင်ကား အရပ်ရှစ်မျက်နှာ ကြည့်လေရာ မျက်စိ
တစ်ဆုံး မိုးအဆုံး ကြည့်ခွင့်ရ၏။ သန့်ရှင်း လတ်ဆတ်သောလေနှင့်
အစားအသောက်များကလေ့ကျင့်ခန်းမလုပ်ဘဲ လူကိုကျန်း
မာစေ၏။ ကောင်းလေစွ။

ထို့ပြင် တောသူတောင်သားတို့
ကားရိုးသား ဖော်ရွေ၏အချင်း
ချင်း ရိုင်းပင်းကြ၏။ နေပျော်
ဖွယ်ရှိပေစွ။

ဘယ်လဲကွ...

အရိုး ဖော့အိမ်သွားမိုးပေး
မလို့လေ...

အဲဒါဆိုလည်းလိုက်
လုပ်အားပေးမဟေ့

ထိုသို့ရိုးခင်းလှသော သမရိုးကျ
ဘဝထဲတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ထူးဆန်း
သည်ဟုဆိုနိုင်သော အဖြစ်အပျက်
တစ်စုံတစ်ရာကြုံလော့သည်ရှိသော်
ကျွန်ုပ်တို့အသည်းနှလုံးတွင် ကမ္ဘည်း
တင်ထား ဘိသကဲ့သို့ ခွံထင်နေတတ်
ကြသည်မှာ မွေတာပင်ဖြစ်တော့၏။

အတ်လမ်း
ခတော့မယ်
ပေါ့လေ

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရွာတွင်
တစ်မြန်နှစ်ကဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
အဖြစ်အပျက်နှစ်ခုအနက်တစ်ခုကို
ဦးစွာ ဖောက်သည်ချပြရမည်ဆိုသော်...

၆

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့တွင်ပျံ့ဝိုင်းတွင်
ကျွန်ုပ်အာပရိက သွားရောက်ခဉ်က အကြောင်းများကို
ဖောက်သည်ချလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာသူရွာသားများကား
တောသူတောင်သားသာကဝ ခရီးဝေးဆိုလျှင် အနီး
အနားမြိုင်သာယာမြို့သို့ပင် တစ်နှစ်တစ်ခေါက်မှန်မှန်
ရောက်သူများ မဟုတ်လေရကား မြန်မာပြည်ကျော်
က နိုင်ငံခြားသို့ပင်ရောက်သွားခဲ့သော ကျွန်ုပ်ကို
လွန်စွာမှ အထင်ကြီးလေးစားနေပေတော့၏။
ကျွန်ုပ်နှင့် အာပရိကတိရစ္ဆာန်ကြီးများ (၁၉၉၈ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလထုတ်...။

အကွက်ဝင်နေပြီပေါ့လေ

သစ်ပင်ကြီးတွေ ကလည်းဘာမြင့်သလဲမမေးနဲ့၊ အဲဒီ
သစ်ပင် ထိပ်ပျားကနေငှက်မဟာ ဥအုချလိုက်ရင်
အဲဒီငှက်ဥဟာ မြေပြင်မရောက်ခင် လမ်းခုလတ်
လေထဲမှာပဲ...

ကြီး...ကြီးမှူး
ပေါင်

အကောင်ပေါက်
လေထဲမှာပဲ အတောင်တွေ
ခုံပြီး ယုံနိုင်သွားသတဲ့၊
အဲဒီလောက်မြင့်သမျှ

ဆရာထွတ်၊ အဲဒီမှာ ဘာကောင်တွေ
ပစ်ခဲ့သလဲဗျာ...

အခုံပဲကွ

ဆင်တွေ၊ ပြောင်တွေ၊ ကျားသစ်
တွေ၊ သူတို့နှိုင်းမှာက ကျားက
ရှားပြီး ခြင်္သေ့ပေါ်တယ်ဗျာ...

ဟဲ...

ဆတ်သားခြောက်
ကုန်တော့မယ်

ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှာတွေ့ပို့
ခက်တဲ့ငှက်ကုလားအုပ်ဆိုတာ
တွေလည်းရှိတယ်။

ဪ... အဲဒီကုလားအုပ်
မျိုးက အတောင်ပံ
ပါနေတာလား

ခုပါရှယ်

ဘယ်ကဟုတ်ရမှာလဲ
အင်မတန်ကြီးတဲ့ငှက်ကြီး
တစ်မျိုးဗျ။ အတောင်ပံပါ
ပေမယ့် မပျံနိုင်ဘူး။ လူ
တစ်ယောက်ကောင်းကောင်း
တက်စီးနိုင်တယ်..

တယ်ကြီးသကိုး

အဲဒီမှာတုန်းက
ကျွန်ုပ်အခွန်စား
ရဆုံးဖြစ်ရပ်
ကတော့...

လူဆယ်ခုနှစ်ယောက်တိတိကိုကိုက်
သတ်စားခဲ့တဲ့ ကျားကြီးကို ပစ်ခတ်
ရတာပဲ

ဟာ...တယ်ဆိုတဲ့ကျားပဲ

ဆိုးသလားမမေးနဲ့
သူကိုက် သတ်စားခဲ့တဲ့
လူဆယ်ခုနှစ်ယောက်လုံး
ကလည်း အပျိုခင် ချည်း
ပဲတဲ့..

ဟာ....လူပျိုကြီး
စောတင်မောင်လို့
ကျားမျိုးထင်ပါ..
ဟီး...

နောက်ဆုံး
ရွာလူကြီးကအကူအညီ
တောင်းတော့ ကျွန်ုပ်
လည်းမြန်မာ့သတ္တိ
ကမ္ဘာကသိစေရမယ်
ဆိုပြီး သေနတ်ဆွဲ
ထွက်တာ ကျားကြီး
နဲ့ရှင်ဆိုင်တိုးတော့
တာပဲဗျာ...

ဟာ....အသည်းထိတ်စရာကောင်း
ပါဘိတော့

ဤနေ့အဖို့ကျွန်ုပ်
ကံကောင်းဟန်မတူ။
အကြောင်းမူခွန်
စားခန်းကိုမှမခရ
သေးခင်...။

ရွာလယ်လမ်းမဘက်မှထိတ်လန့်တကြား
အော်ဟစ်ပြေးလွှားသံကိုကြားလိုက်ရ
သောကြောင့်တည်း။

အော်ဟစ်ပြေးလာသူကား
လူရှုပ်လူပွေတစ်ဦးဖြစ်သူ
ဖိုးထိန်တည်း။

သူ့အသံကြောင့်တစ်ရွာလုံးအထိတ်
တလန့်ဖြစ်ကာ...

ကျွန်ုပ်တို့ခုကားဝိုင်းလည်းပျက်တော့၏။

နားထောင်သူရွာသားတစ်သိုက်မှာလည်း
သင့်ရာပြေးချေတော့ရာကျွန်ုပ်လည်း
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ကာအိမ်ပေါ်
လွှားခနဲခုန်တက်ကာ...

အသင့်တွေ့ရာထောင်
ထားသည်မှာလိပ်ထဲသို့
ဝင်လိုက်မိတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည်အခါအားလျော်စွာကျားများကိုလည်းပစ်ခတ်ခဲ့ဖူး
ချေရာယခုရွာထဲဝင်လာသောကျားသည်ကျွန်ုပ်ပစ်သတ်ခဲ့ဖူးသော
ကျားနှင့်အမျိုးအချွေတော်ရကားလက်စားချေလိုသောခံတ်ဖြင့်
ကျွန်ုပ်ကိုရှာခြင်းဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်လော။

ငါ့ချစ်ချစ်ကိုသတ်တဲ့တွတ်ပီကို
လက်စားချေမဟေ့

ဖျာလိပ်ထဲဝင်ပုန်းနေမိ
သည်မှာမည်မျှကြာ
သွားသည်မသိ။

လူတစ်ခုဆူဆူညံညံဖြင့် အိမ်ပေါ်တက်လာသံကြားသဖြင့် ဖျာလိပ်
တွင်းမှ ကယျာကယာထွက်ကာ ကြည့်လိုက်ရာဗိုက်ကလေး ဦးဆောင်
သောရွာသားတစ်ခု ။

ယင်း...။ နေထိုင်ကြည့်ရင် ခုနစ်နှစ်ခန့်က
ခန်းကို နားထောင်ခဲ့သူများ ပါချေရာ
သူတို့မှာ ကျွန်ုပ်ကားရယ်ပွဲပွဲတော့၏။

တွေးနေတာလက်ခသတ်တော့
 ဖျာလိပ်ထဲဝင်ပုန်းနေတာ
 ကို...ဟား...ဟား...ဟား

ဟေ့...မင်းတို့
မသိဘဲ
အပြော
မစောနဲ့...

အဲဒီကျားကိုပစ်
မလို့ ကျွန်ုပ်သေနတ်
ကို လိုက်ရှာနေ
တာကွ...ဟွန်း...

ဟာ...ဆရာထွတ်ကလည်းသေနတ်
နံရံမှာ အမြဲချိတ်ထားတဲ့ဥစ္စာ...

မသိသားဆိုးဝါး နိုင်လှသောတပည့်
ကျော်၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ
အရှက်ရရချေပြီကော။

ဟေ့ကောင်လျာမရှည်

နဲ့...

လူကြီးဆိုတာ
ဒီလိုပဲ မေ့တတ်တယ်
ကွ...ဟွန်း...

ဟိဟိ

ကဲ..ကဲ..မင်းတို့ရောက်
လာတဲ့အကြောင်းကို
လင်းခမ်းပါဦး